

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/317/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717211221
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5717211221.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobcu: J. Z., nar. XX.XX.XXXX, t.č. Ústav pre výkon trestu odňatia slobody Sučany, proti žalovanému: O. T., nar. XX.XX.XXXX, O. XXX/X, XXX XX U., v konaní o zaplatenie náhrady škody 16.400 Eur a o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000 Eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 21C/42/2017-48 zo dňa 04. októbra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 21C/42/2017-48 zo dňa 04. októbra 2018 zrušuje a vec vracia prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu zo dňa 21.09.2017, doplnenú podaním zo dňa 20.12.2017 (výrok I.). Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal (výrok II.).
2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že podaním zo dňa 21.09.2017, ktoré bolo doručené súdu dňa 22.12.2017, žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu škodu vo výške 16.400 Eur a zároveň aj náhradu za ujmu na jeho právach vo výške 5.000 Eur. Žalobca uviedol, že rozsudkom Okresného súdu v Martine bol žalovaný odsúdený a v súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu škody bol ako poškodený odkázaný na občianske súdne konanie. Žalobca ako dôkaz predložil fotokópiu rozsudku. Prvoinštančný súd vo veci rozhodol na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 04.10.2018. Žalobca aj žalovaný boli na toto pojednávanie riadne predvolaní, na pojednávanie sa nedostavili, svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnili a nepožiadali o odročenie pojednávania. Po vykonanom dokazovaní, na podklade žaloby doručenej súdu a pripojeného trestného spisu vedeného na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 1T/1/2016 mal súd preukázané, že žalobca dňa 26.11.2010 odpredal kúpnu zmluvou svoj spoluvlastnícky podiel v rozsahu 3/8-iny vo vzťahu k rodinnému domu súpisné číslo XXX., ktorý bol postavený na pozemku parcela č. 185 a nachádza sa v katastrálnom území O. P. kupujúcemu H. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. - L., ul. J. Š. P. č. X. Kupujúci sa okrem iného zaviazal, že časť kúpnej ceny vo výške 21.000 Eur zaplatí žalobcovi. Z obsahu rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 1T/1/2016 zo dňa 17.02.2016, ktorým bol odsúdený obvinený O. T. (v tomto konaní žalovaný), vyplýva, že predaj týchto nehnuteľností sprostredkoval žalovaný a za tým účelom mu kupujúci H. L. odovzdal finančnú hotovosť vo výške 41.000 Eur, aby túto sumu zaplatil predávajúcim spoluvlastníkom - na žalobcu ako predávajúceho vzhľadom na veľkosť jeho spoluvlastníckeho podielu pripadla časť kúpnej ceny vo výške 21.000 Eur. Predávaná nehnuteľnosť bola zaťažená záložným právom, ktoré zabezpečovalo pohľadávku voči žalobcovi, ktorú H. L. (kupujúci) za žalobcu veriteľom uhradil. Túto sumu si vo vzťahu k žalobcovi H. L. započítal a jeho podiel na kúpnej cene 21.000 Eur sa tým znížil na sumu 16.400 Eur. Nárok na zaplatenie tejto sumy si žalobca neuplatnil nie voči kupujúcemu H. L., ale voči žalovanému. Poškodeného (žalobcu) s týmto nárokom (na náhradu škody vo výške 16.400 Eur) súd odkázal na občianske súdne konanie. Žalobca v podanej žalobe nevysvetlil a nepopísal, prečo kúpnu cenu nezaplatil kupujúci H. L. žalobcovi a z akého dôvodu sumu určenú na zaplatenie kúpnej ceny (41.000 Eur) odovzdal žalovanému O. T.. Z kúpnej zmluvy zo dňa 26.11.2010, ktorá je

súčasťou pripojeného vyšetrovacieho spisu č. ČVS: SKIS-256/IS-3-V-2011 bol povinný kúpu cenu za predávaný rodinný dom zaplatiť kupujúci H. L. predávajúcim, teda aj žalobcovi. Podľa článku 3 bod 2 tejto kúpnej zmluvy sa kupujúci H. L. zaviazal zaplatiť žalobcovi 21.000 Eur. Prečo a z akých dôvodov si žalobca neuplatnil nárok na zaplatenie kúpnej ceny od kupujúceho H. L., ale od v tomto konaní označeného žalovaného, žalobca nevysvetlil a nepreukázal. Netvrdil ani domnienku o tom, že kupujúci H. L. zaplatil žalovanému kúpu cenu, ktorý mal následne kúpu cenu zaplatiť predávajúcim, t.j. aj žalobcovi. Základnými predpokladmi vzniku nároku na náhradu škody je protiprávne zavinené konanie škodcu, vznik škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním škodcu a vzniknutou škodou. Ani jeden z týchto základných predpokladov vzniku nároku na náhradu škody v prvoinštančnom konaní preukázaný nebol a preto súd žalobu žalobcu v časti o zaplatenie náhrady škody vo výške 16.400 Eur zamietol. Rovnako zamietol žalobu aj v časti, v ktorej si žalobca uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000 Eur, keď žalobca neuviedol, na základe akých dôvodov si uplatňuje majetkovú ujmu 5.000 Eur a uvedený nárok v konaní nebol preukázaný.

3. V odôvodnení výroku o trovách konania okresný súd uviedol, že rozhodol podľa § 255 v spojení s § 262 Civilného sporového poriadku tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal uplatnenú náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorej výške rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku osobitným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.

4. Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Konajúci súd prvej inštancie podľa názoru odvolateľa svojím procesným postupom naplnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 CSP, keď mu (žalobcovi) nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Okresný súd mal vedomosť o tom, že žalobca sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody (Ústav pre výkon trestu odňatia slobody Sučany). V predvolaní na pojednávanie odročené na deň 04.10.2018 bolo uvedené, že súd považuje za potrebné žalobcu v konaní vypočuť. Žalobca sa na deň odročeného pojednávania pripravil a čakal na eskortu na pojednávanie, ktorá však neprišla. Nakoľko je žalobca vo výkone trestu odňatia slobody, mal súd zabezpečiť eskortu na pojednávanie tak, aby mohol byť prítomný na pojednávaní a aby mohol súdu predostrieť dôkazy súvisiace s prejednávanou právnou vecou. Pokiaľ takýto postup zo strany súdu zvolený nebol, došlo k porušeniu procesných práv žalobcu.

5. Žalovaný sa k podanému odvolaniu, ktoré mu bolo doručené tzv. fikciou doručenia dňa 13.12.2018, nevyjadril.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

8. Znemožnením, aby strana uskutočňovala jej patriace procesné práva sa rozumie taký postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Civilným sporovým poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený.

9. Ak prvoinštančný súd postupoval v rozpore s ustanoveniami Civilného sporového poriadku tým, že účastníkovi konania odoprel alebo znemožnil uplatnenie procesných práv, odvolací súd musí v každom prípade jeho rozhodnutie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

10. Preskúmaním predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že žalobcovi bolo dňa 07.08.2018 doručené predvolanie na pojednávanie vytýčené na deň 18.09.2018. V rámci predvolania bol adresát (žalobca) poučený o tom, že súd považuje za potrebné jeho vypočutie a zároveň bol žalobca požiadaný o predloženie kúpnej zmluvy, na ktorú v podanej žalobe odkazuje. Dňa 11.09.2018

bolo žalobcovi doručené upovedomenie o odročení termínu pojednávania, spolu s oznámením nového termínu pojednávania na deň 04.10.2018. Žalobca sa na predmetné pojednávanie konané dňa 04.10.2018 nedostavil, pričom prvoinštančný súd na tomto pojednávaní meritórne rozhodol bez jeho prítomnosti.

11. Podľa § 47 ods. 2 vyhlášky č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy (ďalej „Vyhláška“) osoby vo výkone trestu odňatia slobody alebo vo väzbe sa predvolávajú prostredníctvom ústavu na výkon trestu odňatia slobody alebo ústavu na výkon väzby so žiadosťou o ich predvedenie. Ak je predvolaná osoba vo väzbe v inej veci, treba k žiadosti pripojiť písomný súhlas príslušného prokurátora alebo predsedu senátu s predvedením.

12. Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že žalobcovi ako sporovej strane vo vedenom civilnom spore bolo predvolanie na pojednávanie preukázateľne doručené prostredníctvom ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa žalobca nachádza (doručenka na č.l. 26 súdneho spisu). Pri predvolaní žalobcu však prvoinštančný súd nereflektoval na skutočnosť, že žalobca sa nachádza v Ústave pre výkon trestu odňatia slobody Sučany a nesprávnym procesným postupom pri predvolávaní žalobcu na pojednávanie neaplikoval postup uvedený v § 47 ods. 2 prvá veta Vyhlášky. Následkom takéhoto nesprávneho procesného postupu okresného súdu žalobcovi ako sporovej strane odňal možnosť konať pred súdom, čím zasiahol do práv sporovej strany garantovaných ustanoveniami Civilného sporového poriadku. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na právne závery vyplývajúce z judikovaného súdneho rozhodnutia R 70/2003, podľa ktorého „aj účastník konania, ktorý je vo výkone trestu, má právo byť riadne predvolaný na súdne pojednávanie, právo na dostatočnú prípravu na pojednávanie, právo predniesť alebo doplniť svoje návrhy, zhrnúť ich a vyjadriť sa k dokazovaniu aj k právnej stránke veci. Podľa § 19 ods. 2 prvej vety vyhlášky č. 66/1992 Zb. o Spravovacom poriadku pre okresné a krajské sudy v znení neskorších predpisov súd takéhoto účastníka konania predvoláva na pojednávanie prostredníctvom nápravno-výchovného ústavu alebo väznice so žiadosťou o predvedenie, prípadne v záujme zabezpečenia ochrany jeho práv môže súd takého účastníka vypočuť priamo v nápravno-výchovnom ústave.“ Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že postup súdu upravený v ustanovení § 19 ods. 2 prvej vety Vyhlášky č. 66/1992 Zb. o Spravovacom poriadku pre okresné a krajské sudy účinnej do 31.12.2005 je obsahovo zhodný s postupom uvedeným v § 47 ods. 2 prvá veta Vyhlášky v aktuálnom znení.

13. K pochybeniu okresného súdu v danom prípade došlo aj pri rozhodovaní o trovách konania (výrok II.), keď odôvodnenie predmetného výroku nekorešponduje s výrokovou časťou.

14. Z uvedeného dôvodu nemal odvolací súd inú možnosť, než napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 389 písm. b) CSP a zároveň podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. V ďalšom konaní bude úlohou okresného súdu vytyčiť pojednávanie, na ktoré budú sporové strany riadnym spôsobom predvolané. Vo vzťahu k žalobcovi okresný súd zistí, či sa v čase predvolania na pojednávanie a v termíne vytyčeného pojednávania stále nachádza v Ústave pre výkon trestu odňatia slobody Sučany, pričom v prípade takéhoto zistenia bude pri jeho predvolaní postupovať v súlade s § 47 ods. 2 prvá veta Vyhlášky. Súd opätovne posúdi nárok žalobcu uplatnený žalobou a vykonané dokazovanie následne vyhodnotí v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP a výsledky vyhodnotenia dôkazov zahrnie aj do odôvodnenia rozsudku tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 220 ods. 2 a ods. 3 CSP. V nadväznosti na rozhodnutie vo veci samej okresný súd opätovne rozhodne aj o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania.

16. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP). Vo svojom novom rozhodnutí súd prvej inštancie podľa § 396 ods. 1, 3 CSP a § 262 ods. 1 CSP rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

17. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).